

Rendelkező rész

- 1) Az a tény, hogy egy munkáltató nyilvánosan kijelenti, hogy nem vesz fel bizonyos etnikai vagy faji származású munkavállalókat, a munkaerő-felvétel során alkalmazott közvetlen hátrányos megkülönböztetést valósít meg a személyek közötti, faji vagy etnikai származásra való tekintet nélküli egyenlő bánásmód elvének alkalmazásáról szóló, 2000. június 29-i 2000/43/EK tanácsi irányelv 2. cikke (2) bekezdésének a) pontja értelmében, mivel az ilyen nyilatkozatok alkalmasak arra, hogy egyes jelölteket komolyan visszatartsanak jelentkezésük benyújtásától, és ennélfogva akadályozzák a munkaerőpiachoz való hozzáférésüket.
- 2) Az olyan nyilvános kijelentések, amelyek útján valamely munkáltató tudatja, hogy foglalkoztatási politikájának keretében sohasem fog bizonyos etnikai vagy faji származású munkavállalókat felvenni, elegendőek annak a 2000/43 irányelv 8. cikke (1) bekezdésének értelmében való vélemezéséhez, hogy közvetlenül hátrányosan megkülönböztető munkaerő-felvételi politika valósul meg. Ez esetben e munkáltató feladata annak bizonyítása, hogy nem sértette meg az egyenlő bánásmód elvét. Ezt megteheti annak bizonyításával, hogy tényleges munkaerő-felvételi gyakorlata nincs összhangban ezen kijelentésével. A kérdést előterjesztő bíróság feladata annak vizsgálata, hogy a felrótt tények bizonyítottak-e, és annak értékelése, hogy a bizonyítékok, amelyeket az említett munkáltató felhoz azon kijelentéseinek alátámasztásául, miszerint nem sértette meg az egyenlő bánásmód elvét, elegendőek-e.
- 3) A 2000/43 irányelv 15. cikke előírja, hogy az irányelv átültetésére elfogadott nemzeti rendelkezések megsértése esetén alkalmazandó szankciók rendszere hatékony, arányos és visszatartó erejű legyen akkor is, ha nincs azonosítható sértett személy.

(¹) HL C 82., 2007.4.14.

A Bíróság (második tanács) 2008. július 17-i ítélete – Franco Campoli kontra az Európai Közösségek Bizottsága, az Európai Unió Tanácsa

(C-71/07. P. sz. ügy) (¹)

(Fellebbezés – Tisztviselők – Díjazás – Nyugdíj – A lakóhely országának átlagos megélhetési költségei alapján kiszámított korrekciós együttható alkalmazása – A tisztviselők személyzeti szabályzatát módosító rendelettel megállapított átmeneti szabályozás – Jogellenességi kifogás)

(2008/C 223/18)

Az eljárás nyelve: francia

Felek

Fellebbező: Franco Campoli (képviselők: G. Vandersanden, L. Levi és S. Rodrigues ügyvédek)

A többi fél az eljárásban: az Európai Közösségek Bizottsága képviselők: V. Joris és D. Martin meghatalmazottak), az Európai Unió Tanácsa (képviselők: M. Arpoi Santacruz és I. Šulce meghatalmazottak)

Tárgy

Az Elsőfokú Bíróság (kibővített második tanács) T-135/05. sz., Campoli kontra Bizottság ügyben 2006. november 29-én hozott ítélete ellen benyújtott fellebbezés, amely ítélettel az Elsőfokú Bíróság mint részben elfogadhatatlant és részben megalapozatlant elutasította a felperes 2004. májusa és júliusa közötti nyugdíjszámolásának megsemmisítését, amelyek első alkalommal alkalmaztak egy jogellenes korrekciós együtthatót, amelyet a felperes lakóhelye szerinti ország átlagos megélhetési költsége, és nem az adott ország fővárosának megélhetési költsége alapján számítottak ki – Az új tisztviselői személyzeti szabályzat hatálybalépésének kihatása a korrekciós együtthatók rendszerére – A 2004. május 1-je előtt nyugdíjazott tisztviselőkre vonatkozó átmeneti rendszer – A korrekciós együtthatók kiszámításának módja és az egyenlő bánásmód elvének tiszteletben tartása – Indokolási kötelezettség

Rendelkező rész

- 1) A Bíróság a fellebbezést és a csatlakozó fellebbezést elutasítja.
- 2) F. Campoli, az Európai Közösségek Bizottsága és az Európai Unió Tanácsa maguk viselik saját költségeiket.

(¹) HL C 117., 2007.5.26.

A Bíróság (ötödik tanács) 2008. július 17-i ítélete (Arbeitsgericht Bonn (Németország) előzetes döntéshozatal iránti kérelme) – Andrea Raccanelli kontra Max-Planck-Gesellschaft zur Förderung der Wissenschaften eV

(C-94/07. sz. ügy) (¹)

(EK 39. cikk – „Munkavállaló” fogalma – Közhasznú nem kormányzati szerv – Doktoranduszi ösztöndíj – Munkaszerződés – Feltételek)

(2008/C 223/19)

Az eljárás nyelve: német

A kérdést előterjesztő bíróság

Arbeitsgericht Bonn